

rofilmlapra fényképezte a KG-INFORMATIK segítségével.

S végezetül beszéljünk magukról a fordítókról, akik bár igen nagy szorgalommal és kitartással szerezték meg értékes szaktudásukat és nyelvismeretüket, ennek megfelelő elismerése vállalati műszaki könyvtárainkban továbbra is várat magára (tisztelet a kivételnek). A nagy vállalati központi műszaki könyvtárakban (Autóipari Kutatóintézet, Csepel Autógyár, Egri Finomszerelvénygyár stb.) helyileg és szervezetileg a könyvtárhoz kapcsolva, illetve a könyvtárosok mellett dolgoznak a fordítók. Ismerik a vállalati „szaknyelvet”, szinte órák alatt elkészítik a legsürgősebb fordításokat. Ennek ellenére besorolásuk sok helyen nem felel

meg teljesítményüknek. Sajnos, a hálózati központok, akárcsak a személyzeti osztályok, nem tudnak segíteni gondjaikon. Emiatt a fordítók ott-tartása és anyagi elismerése érdekében az egyik helyen a vállalat vezetői addig csúrik-csavarják a rendeletet, amíg kiderül, hogy a fordító „lényegében” könyvtáros. Ahol pedig a vállalat vezetői nem így cselekednek, ott a fordító kilép. Volt már példa rá, hogy élve a törvény kínálta lehetőséggel, társulást hozott létre. Azt mondják, megél. Egyik munkaadója: volt vállalata.

Dr. Alkonyi István

a PRODINFORM

munkatársa

Levél a szerkesztőhöz a gyesről

Sok fiatal könyvtárosnő — ahogy más szakemberek is — főiskolai vagy egyéb tanulmányai elvégzése után (vagy közben) megy férjhez, és mielőtt még komolyabb szakmai munkát végezhetne, gyermeket szül, gyermekgondozási szabadságot vesz igénybe. Jőmagam is, bár 1976-tól vezettem egy nagyközségi könyvtárat, jelenleg gyermekgondozási szabadságon vagyok két és fél éves kislányommal és hathónapos kisfiammal. A *Könyvtáros* című folyóirat számait figyelemmel kísérve merült fel bennem, hogy leírjam néhány gondolatomat a hozzám hasonló helyzetben levő könyvtárosok gondjairól, mivel e témáról még nem olvastam cikket a lapban.

Nagyon fontosnak tartom ugyanis, hogy a könyvtárosok az otthon töltött évek alatt is tovább fejlődhessenek, szakmai ismereteiket tovább bővíthessék. Jó, ha a könyvtárosok tartják a kapcsolatot könyvtárakkal, elolvassák a szaklapokat, tájékozódnak munkatársaiktól a módszertani levelek tartalmáról és a különböző — a fenntartó, illetve a szakfelületi szervek által tett — látogatásokról, a könyvtárügyi megbeszélésekről, az ott felmerült problémákról. Sajnos, nem minden könyvtáros van olyan helyzetben, hogy állandó, rendszeres kapcsolatot tarthatna munkahelyével. Azt viszont a legtöbben meg tudják oldani, hogy a havonta, kéthavonta rendezett megyei, illetve járási továbbképzéseken, munkaértekezleteken részt vegyenek. Jó lenne, ha a gyermekgondozási

szabadságon levő könyvtárosokat is értesítenék ezek időpontjáról és témáiról. Így is elő lehetne segíteni, hogy a gyermekgondozási szabadság lejárta után munkába álló könyvtárosok könnyebben, hamarabb beilleszkedjenek a könyvtári tevékenységbe, s társaikkal azonos szakmai színvonalon, felkészülten folytathassák munkájukat.

A könyvtárosoknak a gyermekgondozási szabadság idején sem szabad elzárkózniuk lakóhelyük közéleti tevékenységétől. Noha a kisgyerekek miatt nem láthatnak el bármilyen feladatot, akad olyan is, ami éppen ebben az időszakban nagyon megfelelő lehet: a kismama-klub vezetése. (Én is vezettem ilyent egy évig). A kismamák gyermeküket is elhozhatják a klubba, ha gondoskodunk felügyeletükről, a klub vezetője pedig sok érdekes előadással, rendezvénnyel hetente, kéthetente tartalmas időtöltést nyújthat az érdeklődőknek.

Jó lenne, ha az otthon töltött évek alatt a könyvtárosok minél több foglalkozás, vetélkedő, előadás forgatókönyvének kidolgozásával és más könyvtári munkák terveinek előkészítésével készülnének fel a gyermekgondozási szabadság letelte utáni időszakra, hogy minél zökkenőmentesebben folytathassák majd könyvtári tevékenységüket.

Kerekesné Bovatsek Ágnes

a Szegvári Nagyközségi Könyvtár (Csongrád m.)

vezetője